

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/155/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010301
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6419010301.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Bobora a JUDr. Slavoj Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného W. Z., stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 313/2011 Z. z., na verejnom zasadnutí dňa 12. decembra 2019 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/41/2019 zo dňa 10.09.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného W. Z. sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 4T/41/2019 zo dňa 10.09.2019 bol obžalovaný W. Z. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. na tom skutkovom základe, že

dňa 16.02.2019 v čase o 01.15 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. H. P., ev. č. E. XXX Z., po Ulici W. L. O. v meste I. Z., pričom bol pri dome č. XX zastavený a kontrolovaný hliadkou Obvodného oddelenia PZ Žiar nad Hronom a o 1.20 h bol podrobený dychovej skúške analyzátorom dychu J., výr. číslo F ktorou bola zistená prítomnosť alkoholu v jeho dychu o koncentrácii 0,67 mg/l a následnou dychovou skúškou o 1.36 h o koncentrácii 0,63 mg/l.

Za to okresný súd v zmysle § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, pričom výkon trestu mu podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. súd obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov.

Proti tomuto rozsudku po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný W. Z., a to proti výroku o treste. Po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania obžalovaný dňa 15.10.2019 doručil súdu odvolanie, ktoré sa týkalo napadnutého rozsudku v celom rozsahu. Z písomných dôvodov odvolania, ktoré obžalovaný doručil prostredníctvom svojho obhajcu dňa 31.10.2019 vyplynulo, že obžalovaný nepopieral, že viedol motorové vozidlo po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, jazdil však z dôvodu, že potreboval nutne navštíviť rýchlu záchrannú službu, ktorá sa nachádzala v I. Z. na námestí. Alkoholické nápoje požíval vo večerných hodinách, kedy nemal v úmysle vykonať s motorovým vozidlom žiadnu jazdu. Po polnoci však začal mať zdravotné problémy, a to bolesti, krvácanie a čiernu stolicu a nevedel, čo sa deje. Už predtým prekonal náhlu cievnú príhodu a ešte i v súčasnom období má problémy s rečou a motorikou. Preto začal mať vážne obavy o svoj život a potreboval súrne vyhľadať odbornú zdravotnú pomoc. Býva na samote, nemal funkčný telefón, nezostávalo mu nič iné, len použiť svoje osobné motorové vozidlo. Vzhľadom na okolnosti prípadu si myslí, že svojim konaním sa nedopustil prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. Súd nepovažoval v tomto smere za potrebné objektívne

preveriť obhajobu obžalovaného, čím boli porušené jeho práva na obhajobu. Uspokojil sa len so správou z vyšetrenia W. V. E., ktorá obžalovaného vyšetrila len povrchne a vyjadrila sa, že môže byť umiestnený v cele policajného zaistenia. O niekoľko hodín však musel byť prevezený do Nemocnice v E. I. K. a následne hospitalizovaný pre krvácanie z I., bolesť v K., zvýšený N. G. i G., čo je dôkazom toho, že mal zdravotné problémy. Ak mali orgány činné v trestnom konaní pochybnosti o jeho zdravotnom stave, mali pribrať za týmto účelom znalca z odboru zdravotníctva.

Obhajoba je toho názoru, že v zmysle zásady „in dubio pro reo“ a vzhľadom na neobjasnené pochybnosti o zdravotnom stave obžalovaného, mal súd rozhodnúť v prospech obžalovaného a jeho konanie vyhodnotiť ako konanie v krajnej núdzi. V tejto súvislosti poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák.

Obžalovanému sa nepozdávala aj výška uloženého trestu, keďže táto vôbec nezodpovedá nebezpečenstvu jeho konania a takto vysoký trest nemôže mať výchovný účinok. Ak súd nevyhodnotil jeho konanie ako konanie v krajnej núdzi, ani ako priestupok, tak vzhľadom na jeho zdravotný stav a ostatné okolnosti prípadu bol dôvod na mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., pretože za danej situácie použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom je neprimerane prísne. Aj trest zákazu činnosti riadenia motorových vozidiel vo výmere 6 rokov je pre obžalovaného doslova likvidačný, pretože býva na okrajovej časti mesta I. Z. na samote, cca 4 km od centra mesta. Je po W. H. B. a má narušenú L. a W., nevyhnutne potrebuje na zabezpečenie jeho osobných potrieb a návštev lekára používať osobné motorové vozidlo. Býva sám, nemá nikoho a všetky potreby domácnosti, ako i jeho osobné potreby si zabezpečuje výlučne sám za použitia osobného motorového vozidla.

Z uvedeného dôvodu obžalovaný požiadal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Alternatívne navrhol, aby po zrušení rozsudku odvolací súd sám rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby v zmysle § 285 písm. b) Tr. por. oslobodí s poukazom na ustanovenie § 24 ods. 1 Tr. zák.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava v plnom rozsahu dôvodov odvolania, z tohto dôvodu navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie alebo navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a aby krajský súd rozhodol o oslobodení obžalovaného spod obžaloby.

Krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že napadnutý rozsudok okresného súdu považuje v celom rozsahu za zákonný a z toho dôvodu navrhol zamietnuť odvolanie obžalovaného.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že je R., má zdravotné problémy, bez auta nemôže fungovať.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, pričom ich vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. V tomto smere prvostupňový súd správne zistil skutkový stav. Obžalovaný nepoprel, že v predmetný deň viedol osobné motorové vozidlo značky H., ev. č. E. XXX Z., a to pod vplyvom alkoholu, čo bolo preukázané pri cestnej kontrole príslušníkmi PZ.

Obžalovaný sa obhajoval tým, že musel ísť na rýchlu záchrannú službu do I. Z. a že jeho konanie bolo v krajnej núdzi. Túto obhajobu obžalovaného aj krajský súd vyhodnotil ako účelovú, ktorá mala obžalovaného zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto znížiť na minimum. Okresný súd v napadnutom rozsudku (str. č. 3 až 4) podrobne uviedol svoje úvahy, na základe ktorých nemohol vyhodnotiť tvrdenie obhajoby o krajnej núdzi za naplnené. S týmito závermi prvostupňového súdu sa odvolací súd plne stotožnil a aby sa neopakoval, v podrobnostiach na ne poukazuje.

Vo vzťahu k uloženému trestu odňatia slobody odvolací súd zistil, že prvostupňový súd nepochybil, keď obžalovanému za jeho konanie uložil trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným

odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Pri jeho ukladaní správne prihliadol na okolnosti prípadu a osobu obžalovaného, pričom tento bol v minulosti 4-krát súdne trestaný, v troch prípadoch Okresným súdom Žiar nad Hronom a v jednom prípade rozhodnutím orgánu I. M. L.. Pri všetkých rozhodnutiach Okresného súdu Žiar nad Hronom sa na obžalovaného hľadí, ako keby nebol odsúdený a na odsúdenie z I. M. L. súd správne neprihliadol, keďže na tieto rozhodnutia je možné prihliadnuť až od roku 2013.

Z uvedeného dôvodu, keďže obžalovanému súd nepriznal žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť v zmysle § 36 a § 37 Tr. zák., pri zistení šiestich menej závažných priestupkov proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktoré bol obžalovaný postihnutý v blokovom konaní, súd mohol uložiť výchovný trest vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky. Súčasne obžalovanému uložil aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov, keďže sa opakovane dopúšťal závažného porušovania povinnosti vodiča pri riadení motorového vozidla v cestnej premávke. Tento trest zákazu činnosti je možné uložiť vo výmere 1 až 10 rokov. V prípade obžalovaného prvostupňový súd správne aplikoval ustanovenie § 61 ods. 3 Tr. zák., podľa ktorého ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 Tr. zák., ktorého sa dopustil ako vodič dopravného priestupku, ktorý už bol za taký trestný čin, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2. V zmysle § 61 ods. 7 Tr. zák. na ukladanie trestu zákazu činnosti v takýchto prípadoch nemá vplyv ani zahľadenie odsúdenia.

Preto aj podľa záverov krajského súdu obžalovanému bolo potrebné uložiť prísnejší trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, keďže v jeho prípade nešlo o ojedinelé konanie. Na obhajobu obžalovaného, že má zdravotné problémy a cítil sa byť ohrozený na živote, a preto viedol osobné motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, odvolací súd neprihliadol, keďže na jednej strane obžalovaný tvrdil, že má vážne zdravotné problémy, na druhej strane požíval alkoholické nápoje bez ohľadu na svoj zdravotný stav. Takýmto ľahkovážnym konaním si potom spôsobil zdravotné ťažkosti, ktoré súd správne vyhodnotil ako neohrozujúce život obžalovaného. Za nevierohodné krajský súd tak isto vyhodnotil tvrdenia obžalovaného ohľadne jeho bývania a žitia na samote, ktoré sa evidentne nezakladajú na pravde, tak ako na to poukázal prvostupňový súd na str. 4 napadnutého rozsudku.

Z uvedených dôvodov odvolací súd neprihliadol na obhajobu obžalovaného a trest uložený prvostupňovým súdom považoval z hľadiska individuálnej i generálnej prevencie za dostatočný a zodpovedajúci zákonným podmienkam.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Za týchto okolností, keď Krajský súd v Banskej Bystrici nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného W. Z. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.